

der således som udgangspunkt idømmes fængselsstraf.

Om vanrøgt eller anden uforsvarlig behandling af dyr skal henføres under dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., eller under dyreværnslovens § 28, stk. 1, 2. pkt., afhænger af en nærmere vurdering af, hvor groft forholdet har været. Den endelige afgørelse heraf hører under domstolene.

Anklagemyndigheden kan i forbindelse med strafesagen indhente veterinærfaglig bistand fra Det Veterinære Sundhedsråd, der er et sagkyndigt organ, som bl.a. har til opgave at afgive udtalelser om veterinære spørgsmål til anklagemyndigheden. Rådet kan bl.a. udtale sig om, hvorvidt en nærmere beskrevet adfærd indebærer en uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr eller eventuelt en mishandling.

Overtrædelse af nærmere angivne bestemmelser i dyreværnsloven, der ikke samtidig udgør uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr efter dyreværnslovens § 28, stk. 1, straffes efter dyreværnslovens § 28, stk. 2, nr. 1, med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Efter dyreværnslovens § 28, stk. 2, nr. 2, gælder det samme for tilsidesættelse af et vilkår for en tilladelse, uden at der er tale om uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr som nævnt i § 28, stk. 1.

Den, der overtræder et pålæg efter dyreværnslovens § 21, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 3. Dyreværnslovens § 21 indeholder regler, hvorefter politimesteren (i København politidirektøren) i tilfælde, hvor dyr behandles uforsvarligt, eller hvor et dyr er sygt eller kommet uheldbreddeligt til skade, kan meddele pålæg om dyrets behandling eller om aflivning af dyret.

Efter dyreværnslovens § 28, stk. 4, straffes en dyrlæge, som tilsidesætter sin anmeldelsespligt efter dyreværnslovens § 20, med bøde. En dyrlæge, der bliver bekendt med, at et dyr behandles uforsvarligt, har efter sidstnævnte bestemmelse pligt til at anmelde forholdet til politiet, medmindre forholdet ikke er groft og i øvrigt straks rettes.

Dyreværnslovens § 28, stk. 5, indeholder hjemmel til at fastsætte straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der udfærdiges efter loven. I de fleste bekendtgørelser, som er udstedt i medfør af loven, er strafferammen bøde eller fængsel indtil 4 måneder, mens strafferammen i de øvrige bekendtgørelser er bøde. Overtrædelse af bekendtgørelserne sker i øvrigt ofte sammen med en overtrædelse af bestemmelserne i dyreværnsloven.

Dyreværnslovens § 28, stk. 6, indeholder hjemmel til at fastsætte straf af bøde eller fængsel indtil 4 må-

neder for overtrædelse af bestemmelser i EF-forordninger.

Ifølge dyreværnslovens § 29 kan den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Det samme gælder den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr på ny findes skyldig i sådan overtrædelse. Forbudet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr, og ifølge retspraksis kan forbudet også begrænses til at angå et bestemt antal dyr. Overtrædelse af forbudet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Yderligere straffebestemmelser i dyreværnsloven findes i § 29, stk. 3, om overladelse af dyr til en person, der er frakendt retten til at beskæftige sig med dyr, og i § 30 om ansvar for børns overtrædelser af loven.

Endelig kan nævnes overgangsbestemmelsen i dyreværnslovens § 32, hvorefter visse bestemmelser i og forskrifter udstedt i henhold til tidligere dyreværnslove forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat efter den gældende lov. Efter § 32, stk. 4, straffes disse bestemmelser med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

2.2. Rigsadvokatens udtalelse om straffene for overtrædelse af dyreværnsloven

For godt 3 år siden undersøgte Rigsadvokaten efter anmodning fra Justitsministeriet straffniveauet i dyreværnssager og konstaterede, at det ikke kunne afvises, at der var behov for en skærpelse af straffen i visse sager vedrørende overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., om uforsvarlig behandling af dyr samt i sager om uforsvarlig transport af dyr. Bødestørrelserne syntes således ikke at være fulgt med prisudviklingen og bødeudviklingen på andre områder, og straffepåstanden i den konkrete sag burde i højere grad afspejle, om forholdet måtte anses for »uforsvarligt« eller »groft uforsvarligt«. Rigsadvokaten fandt bl.a., at anklagemyndigheden skulle søge straffniveauet hævet ved at indbringe egnede sager for retten i stedet for at afgøre sagerne med udenretlige bødeforelæg og ved i større omfang at anke udvalgte domme til landsretterne med henblik på skærpelse.

Rigsadvokaten udsendte i den anledning i september 2000 en meddelelse til anklagemyndigheden vedrørende behandlingen af sager om overtrædelse af dyreværnsloven (RM 6/2000). Heri henledte Rigsadvokaten også opmærksomheden på, at der kan være grundlag for at nedlægge påstand om frakendelse af